

Stan ustalony przy pobudzeniu stałym

Obwód prądu stałego – wszystkie wymuszenia są stałe.

Przykład: w chwili $t = 0$ do źródła (Thévenina) o parametrach $e_T = E_0$, R_w dołączamy rozładowaną pojemność C .

$$u = e_T - R_w i, \quad i = C Du \quad \Rightarrow \quad \underbrace{R_w C Du}_{\tau} + u = e_T$$

R-nie różniczkowe liniowe \Rightarrow rozwiązanie = CORJ + CSRN.

CORJ: $\tau Du_p + u_p = 0 \quad \Rightarrow \quad u_p = Ae^{-t/\tau}$

CSRN: *przewidujemy* w postaci takiej, jak wymuszenie (stałe), więc wystarczy formalnie podstawić $D \rightarrow 0$: $u_u = B$,

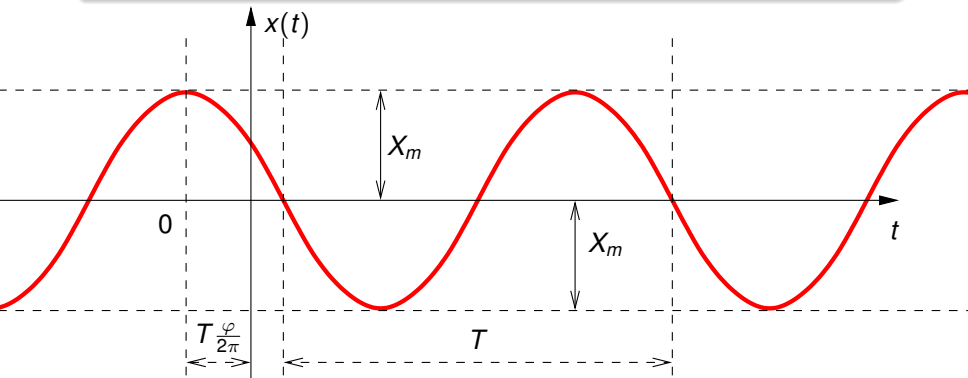
$$u = \underbrace{Ae^{-t/\tau}}_{u_p \xrightarrow{t \rightarrow \infty} 0} + \underbrace{B}_{u_u}$$

- Składowa przejściowa zanika – stan układu *ustala się*.
- W stanie ustalonym układ zachowuje się jak bezinercyjny.
- W układach bezinercyjnych nie ma składowej przejściowej.

Sygnały sinusoidalne i ich parametry

Sygnał sinusoidalny o okresie T ($f = 1/T$ [Hz], $\omega = 2\pi f$ [rad/s])

$$x(t) = \underbrace{X_m}_{\substack{\text{amplituda} \\ > 0}} \cos \left(\underbrace{\omega}_{\substack{\text{pul-} \\ \text{sa-} \\ \text{cja}}} t + \underbrace{\varphi}_{\substack{\text{faza} \\ \text{pocz.}}} \right)$$

Stan ustalony przy pobudzeniu sinusoidalnym

Układ *liniowy* prądu sinusoidalnie zmiennego – wszystkie wymuszenia są sinusoidalne o *tej samej częstotliwości* (f).

Przykład: w chwili $t = 0$ do źródła (Thévenina) o parametrach $e_T = E_m \cos 2\pi ft$, R_w dołączamy rozładowaną pojemność C .

$$u = e_T - R_w i, \quad i = C Du \quad \Rightarrow \quad \underbrace{R_w C Du}_{\tau} + u = e_T$$

R-nie różniczkowe liniowe \Rightarrow rozwiązanie = CORJ + CSRN.

$$\text{CORJ: } \tau Du_p + u_p = 0 \quad \Rightarrow \quad u_p = Ae^{-t/\tau}$$

CSRN: *przewidujemy* w postaci takiej, jak wymuszenie (sinus.)

$$u = \underbrace{Ae^{-t/\tau}}_{u_p \xrightarrow{t \rightarrow \infty} 0} + \underbrace{B \cos(2\pi ft + \varphi)}_{u_u}$$

- Składowa przejściowa zanika – stan układu *ustala się*.
- W stanie ustalonym w układzie *liniowym* wszystkie przebiegi są sinusoidalne o tej samej częstotliwości (f).

Stan ustalony przy pobudzeniu sinusoidalnym – c.d.

Teoria obwodów...

... to prawa Kirchhoffa i równania elementów.

W układach *liniowych* wykorzystują one następujące operacje:

- prawa Kirchhoffa: **sumy** (i różnice) napięć i prądów
- równania elementów:
 - **sumy** (M)
 - **pochodne** (C, L, M)
 - **mnożenie przez stałą** (R, G, C, L, M , źródła sterowane)

W stanie ustalonym układu *liniowego* prądu sinusoidalnego...

... wszystkie napięcia i prądy są przebiegami sinusoidalnymi.

Musimy umieć efektywnie obliczać iloczyny przez stałą, pochodne i **sumy** przebiegów sinusoidalnie zmiennych.

Suma sygnałów sinusoidalnych

$$x_1 = X_{m1} \cos(\omega t + \varphi_1) = \underbrace{X_{m1} \cos \varphi_1}_{C_1} \cos \omega t - \underbrace{X_{m1} \sin \varphi_1}_{S_1} \sin \omega t$$

$$x_2 = X_{m2} \cos(\omega t + \varphi_2) = \underbrace{X_{m2} \cos \varphi_2}_{C_2} \cos \omega t - \underbrace{X_{m2} \sin \varphi_2}_{S_2} \sin \omega t$$

$$x = x_1 + x_2 = \underbrace{(C_1 + C_2)}_C \cos \omega t - \underbrace{(S_1 + S_2)}_S \sin \omega t =$$

$$= \underbrace{\sqrt{C^2 + S^2}}_{X_m} \left(\underbrace{\frac{C}{\sqrt{C^2 + S^2}}}_{\cos \varphi} \cos \omega t - \underbrace{\frac{S}{\sqrt{C^2 + S^2}}}_{\sin \varphi} \sin \omega t \right)$$

$$= X_m \cos(\omega t + \varphi)$$

Suma sygnałów sinusoidalnych o tej samej pulsacji ...

... jest także sygnałem sinusoidalnym o takiej samej pulsacji. ...

... ale policzenie jego parametrów (X_m , φ) jest dość żmudne!

Metoda wskazowa (Arthur E. Kennelly, 1893)

Wzajemnie jednoznaczne przyporządkowanie sygnałom sinus. liczb zespolonych (tzw. *wskazów* albo *amplitud zespolonych*):

$$x(t) = X_m \cos(\omega t + \varphi) \quad \longleftrightarrow \quad X = X_m e^{j\varphi} = X_m \cos \varphi + jX_m \sin \varphi$$

Taka sama dla wszystkich sygnałów $\omega \implies$ parametry X_m, φ
 „Matematyczne” odtwarzanie sygnału na podstawie wskazu:

$$x(t) = \frac{X}{2} e^{j\omega t} + \frac{X^*}{2} e^{-j\omega t} = \Re \left(X e^{j\omega t} \right)$$

Sumie sygnałów odpowiada suma wskazów:

$$\begin{aligned} x_1(t) + x_2(t) &= \frac{X_1}{2} e^{j\omega t} + \frac{X_1^*}{2} e^{-j\omega t} + \frac{X_2}{2} e^{j\omega t} + \frac{X_2^*}{2} e^{-j\omega t} = \\ &= \frac{(X_1 + X_2)}{2} e^{j\omega t} + \frac{(X_1 + X_2)^*}{2} e^{-j\omega t} \quad \longleftrightarrow \quad X_1 + X_2 \end{aligned}$$

Przekształcenia trygonometryczne \longrightarrow działania zespolone.

Pozostałe operacje na sygnałach sinusoidalnych

Mnożeniu sygnału przez stałą $\alpha \in \mathbb{R}$:

$$\alpha x(t) = \alpha \left(\frac{X}{2} e^{j\omega t} + \frac{X^*}{2} e^{-j\omega t} \right) = \frac{(\alpha X)}{2} e^{j\omega t} + \frac{(\alpha X)^*}{2} e^{-j\omega t} \longleftrightarrow \alpha X$$

odpowiada mnożenie wskazu przez liczbę *rzeczywistą* α .

Różniczkowaniu/całkowaniu sygnału ($D \stackrel{\text{ozn.}}{=} \frac{d}{dt}$):

$$\begin{aligned} Dx(t) &= D \left(\frac{X}{2} e^{j\omega t} + \frac{X^*}{2} e^{-j\omega t} \right) = \frac{X}{2} (j\omega) e^{j\omega t} + \frac{X^*}{2} (-j\omega) e^{-j\omega t} = \\ &= \frac{(j\omega X)}{2} e^{j\omega t} + \frac{(j\omega X)^*}{2} e^{-j\omega t} \longleftrightarrow j\omega X \end{aligned}$$

odpowiada mnożenie/dzielenie wskazu przez liczbę *urojoną* $j\omega$.

Operacje na sygnałach sinus. i na wskazach (*algebraizacja*)

$$\sum x(t) \longleftrightarrow \sum X, \quad \alpha \cdot x(t) \longleftrightarrow \alpha \cdot X, \quad Dx(t) \longleftrightarrow j\omega \cdot X$$

Graficzna interpretacja wskazów: $x(t) = \frac{X}{2}e^{j\omega t} + \frac{X^*}{2}e^{-j\omega t}$

- wskaz $\times(\pm j) \implies$ obrót o $\pm\pi/2$ (w lewo $\overset{\triangleleft}{\bigcirc}$ / w prawo $\overset{\triangleright}{\bigcirc}$)

Graficzna interpretacja wskazów: $x(t) = \frac{X}{2}e^{j\omega t} + \frac{X^*}{2}e^{-j\omega t}$

- wskaz *wyprzedza* \implies na pł. \mathbb{C} i na osi t bardziej w *lewo*

Praktyczne rachunki na liczbach zespolonych

Niech $X_k = |X_k|e^{j\varphi_k} = A_k + jB_k$, $k = 1, 2$. Przy dodawaniu i odejmowaniu wygodniejsza jest postać kartezjańska, a przy potęgowaniu, mnożeniu i dzieleniu – wykładnicza.

$$X_1 \pm X_2 = (A_1 \pm A_2) + j(B_1 \pm B_2) \quad X_1^\beta = |X_1|^\beta e^{j\beta\varphi_1}$$

$$X_1 \cdot X_2 = (|X_1| \cdot |X_2|)e^{j(\varphi_1 + \varphi_2)} \quad X_1/X_2 = (|X_1|/|X_2|)e^{j(\varphi_1 - \varphi_2)}$$

Zamiana jednej postaci na drugą (np. $P \leftrightarrow R$ na kalkulatorze):

$$|X| = \sqrt{A^2 + B^2}$$

$$\varphi = \begin{cases} \arctg(B/A) & \text{I, IV ćw.} \\ \arctg(B/A) + \pi & \text{II ćw.} \\ \arctg(B/A) - \pi & \text{III ćw.} \end{cases} = 2\arctg \frac{B}{|X| + A} = 2\arctg \frac{|X| - A}{B}$$

Możliwie wcześnie wstawiamy wartości liczbowe do wzorów.

Spójne jednostki: [V], [mA], [kΩ], [mS], [mH], [nF], [Mrad/s].

Źródło zadane funkcją sin, a nie cos: $\sin \alpha = \cos(\alpha - \pi/2)$.

„Ujemna amplituda” sygnału: $-\cos \alpha = \cos(\alpha \pm \pi)$.